

de Lejligheder, da Muligheden for at skaffe Lys i Tingene har været til Stede i en ganske anden Grad, end der nu er Aarsag til? Og hvad mente det ærede Medlem om den Erklæring af 11. April 1923, som han kender, og som nu findes aftrykt i Betænkningen, denne Erklæring, om hvilken det bagefter officielt er sagt, at den var urigtig, urigtig i en saadan Grad, at selve den Handelsminister, under hvis Ansvar den udstedtes, har vedgaaet, at der før Erklæringens Udstedelse forelaa baade falsk Regnskab, falsk Indberetning og falske Laan? Det ærede Medlem Hr. Rytter kan neppe være ukendt med denne Situation og med de Forhandlinger, som fandt Sted i de Dage, da denne Erklæring kom til at foreligge. Jeg synes, det vilde være nyttigt at faa noget at vide herom. Det ærede Medlem interesserer sig jo saa meget for, at Offentligheden skal have klar Besked, og jeg synes heller ikke, at disse Sider af Andelsbankens Historie bør forbigaaes fuldstændig.

I øvrigt tror jeg ikke, der har været flere Spørgsmaal, som nødvendiggør nogen Besvarelse. Inden jeg slutter, vil jeg blot sige, at den Forhandling, der har fundet Sted, og under hvilken man nu, og navnlig i den sidste Tid, meget stærkt har draget Bankinspektøren og hans Opgørelser i Tvivl, naturligvis kan føre til Nødvendigheden af nærmere at overveje en Embedsmands Stilling, men hvis nogen skulde nære den Tro, at denne Embedsmand i særlig Grad staar mit Hjerte nær, saa tager man fejl. Jeg mener, at jeg skylder denne Embedsmand det samme Hensyn som enhver anden Embedsmand, og jeg skylder ham fornuftigvis at føre det Forsvar, som jeg har ført for Rigtigheden af de Opgørelser, han har foretaget. Saadanne Angreb paa Embedsmænd synes jeg er ubetimelige, og jeg synes, det var rimeligere, hvad jeg ogsaa har sagt en Gang før i Dag, at Angrebet rettes mod den Minister, der er ansvarlig. Om man med de faldne Bemærkninger vil have udtrykt en manglende Tillid til en Embedsmand, saa maa jeg beklage dette, for saa vidt som jeg ikke synes, at der i den foreliggende Sag er nogen Begrundelse herfor. Jeg ønsker blot at sige, at da han ikke er udnævnt i dette Ministeriums Tid, rammer man ikke særlig mig ved at drage ham personlig frem i den Grad, som man har gjort det, og jeg vil meget fraraade, at man fortsætter dermed.

Sundbo: Efter den udmærkede Redegørelse, som den højtærede Erhvervsministers

gentagne Gange har givet i Dag, er det aldeles klart, at Ministeren ikke kunde handle anderledes, end han har gjort, og mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, har imødegaaet hver Enkelt-hed i det ærede Medlem Hr. Rytters og det ærede Medlem Hr. Kraghs Udtalelser, saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Men jeg vil gerne sige i Anledning af denne Sag, at det forekommer mig dog at være ganske meningsløst, at Oppositionen angriber den højtærede Erhvervsminister for ikke at have undersøgt denne Sag nøjere. Det kan dog ikke være Meningen, at en Minister skal undersøge Engagementerne i en stor Bank, det vilde være ganske umuligt; hvis han skulde det, maatte han opgive sit Embede og give sig til at være Bankrevisor i Stedet for at være Minister. Ministeren maa nødvendigvis bygge paa de Erklæringer, som Bankinspektionen afgiver; og andet kan man umuligt forlange af ham.

Jeg vil gerne om Sagen i al Almindelighed sige, at jeg synes, det er en ganske forkert Angrebsmaade, de Herrer har valgt i Dag; de har villet rette Angrebet for, at Venstres Bank er gaaet under, mod Socialdemokratiet og Socialdemokratiets Minister, og det er dog virkelig at stille Sagen fuldstændig paa Hovedet. Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem Hr. Rytter saa meget i denne Sag, det ærede Medlem har jo været, om jeg saa maa sige, i Ilden, og det ærede Medlem maa jo holde Processionen ud, til han er færdig. Jeg har ligesom mit Partis Ordfører mgen Respekt for det ærede Medlems Arbejde paa at genrejse Andelsbanken og navnlig for det Mandemod, han viste, da han sagde, at han ikke troede paa en Genrejsning. Men naar jeg ser det ærede Medlem i Dag og hører ham tale fra denne Plads, maa jeg sige, at han i høj Grad ligner Kejseren i sine nye Klæder. Det ærede Medlem har ikke noget paa, naar han i Dag kommer og retter Angreb mod Erhvervsministeren. Nej, saa maa jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Kragh er meget snildere. Til den Slags Ting duer det ærede Medlem Hr. Rytter slet ikke; han er en god Mand, naar der er Tale om at lægge Ryg til og vise, at man er en Mand, men at staa og, om jeg saa maa sige, jonglere med Tingene og faa en Tikrone til at forsvinde i Frakkermet, det kan det ærede Medlem ikke.

Men det kan det ærede Medlem Hr. Kragh. Jeg maa sige, at jeg beundrede det ærede Medlem i Eftermiddags, da han talte, jeg har aldrig hørt nogen Mand, der i den Grad kan vende Tingene paa Hovedet, som det ærede Medlem kunde. Det var i